

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 22 kwietnia 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **A. S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 367,52 (trzysta sześćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 10 czerwca 2015 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w zakresie żądania kwoty 419,39 złotych;

III. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

IV. zasądza od powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. S. kwotę 17,05 złotych (siedemnaście złotych pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 13 lutego 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego A. S. kwoty 865,80 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 13 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 23 października 2013 roku w ramach oferty powoda umożliwiającej nabycie urządzenia telekomunikacyjnego w nierozzerwalnym związku z zawartą z pozwanym umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...), pozwany A. S. zawarł również umowę sprzedaży urządzenia telekomunikacyjnego, na podstawie której to umowy urządzenie to zostało mu przekazane, przeszła na niego jego własność, w zamian za co pozwany A. S. zobowiązał się do zapłaty ceny tego urządzenia w miesięcznych ratach w terminach i wysokościach określonych w harmonogramie spłaty rat. Pozwany jednakże nie zapłacił powodowi wszystkich wymagalnych rat, zaś suma zaległych rat przekraczała jedną piątą część umówionej ceny urządzenia.

Nakazem zapłaty z dnia 26 lutego 2015 roku wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 272087/15 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany A. S. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc jednocześnie zarzuty: niewłaściwego wykonania przedmiotu umowy i niewywiązania się przez powoda z obowiązku wynikającego z umowy numer (...) o dostarczaniu faktur (stanowiących podstawę wnoszenia opłat za usługę telekomunikacyjną) pod wskazany adres do doręczeń, niewłaściwego i bezpodstawnego wypowiedzenia umowy numer (...), bezpodstawnego naliczenia należności wynikających z faktur, odsetek za zwłokę oraz kary umownej opiewających na łączną kwotę 5 147,66 złotych oraz świadomego i celowego kierowania korespondencji przez powoda na błędny adres pozwanego, mimo posiadania pełnej wiedzy o właściwym adresie pozwanego do doręczeń.

Pozwany A. S. podniósł również, że podczas zawierania umowy numer (...) wskazał jako adres do doręczeń faktur swój adres zameldowania przy ulicy (...) w G., jednak po przemyśleniu – z uwagi na charakter pracy i długie nieobecności (jest marynarzem zatrudnionym w żegludze oceanicznej), udał się następnego dnia po zawarciu umowy, tj. dnia 24 października 2013 roku, do Biura (...) sieci T – M. w G. i zmienił adres do doręczeń na ulicę (...) w G., a nadto podał poprawny adres e-mail i poprosił o kierowanie na ten adres ewentualnej korespondencji.

Pozwany wskazał, że na wskazany adres do korespondencji przy ulicy (...) nie była dostarczana żadna korespondencja, w związku z czym pozwany nie miał wiedzy na temat jakiegokolwiek zaległości oraz że mimo, iż powód wiedział, że pozwany w dniu 13 stycznia 2014 roku wyjeżdża na pięciomiesięczny kontrakt, to nie otrzymał on od powoda również żadnych powiadomień za pośrednictwem sms, czy korespondencji e-mail o zaległych płatnościach oraz o ryzyku wypowiedzenia umowy. Pozwany podkreślił, iż brak płatności w takiej sytuacji był działaniem niezawinionym przez niego, gdyż rozliczenia były wysyłane na niewłaściwy adres (i co więcej korespondencja była tam odbierana przez matkę pozwanego, która mieszka kilka pięter wyżej, a zatem nie jest dorosłym domownikiem uprawnionym do jej odbioru), zaś podstawą do dokonywania wpłaty jest wystawienie i doręczenie faktury za dany okres rozliczeniowy. Pozwany wskazał, że brak było wobec tego podstaw do wypowiedzenia umowy, brak było również właściwego doręczenia tego wypowiedzenia.

Wobec stwierdzenia skutecznego wniesienia przez pozwanego A. S. sprzeciwu od nakazu zapłaty i utraty mocy tego orzeczenia w całości, postanowieniem z dnia 29 maja 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 29 grudnia 2015 roku” (data prezentaty: 2016-01-07) powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. cofnęła pozew o kwotę 419,39 złotych domagając się ostatecznie zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. S. kwoty 446,41 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 13 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu (k. 109 akt).

W piśmie procesowym wniesionym na formularzu „odpowiedź na pozew” (z datą prezentaty: 2015-10-22) pozwany A. S. oświadczył, iż w dniu 12 listopada 2014 roku nastąpiła całkowita spłata rat za aparat telefoniczny, wobec czego roszczenie powoda należy uznać za bezpodstawne i nienależne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 października 2013 roku A. S. (abonent) zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. (operatorem) umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) na czas oznaczony, do dnia 23 października 2015 roku, w ramach promocji o kodzie P_ (...) _R_110_4_24, na warunkach oferty promocyjnej „Oferta z telefonem na raty na 24 miesiące w T – M.”. Na podstawie tej umowy operator zobowiązał się świadczyć na rzecz abonenta usługi telefonii mobilnej i usługi mobilnej transmisji danych wraz ze związanymi z nimi usługami dodatkowymi, a abonent zobowiązał się do uiszczania z tego tytułu opłat oraz do utrzymania aktywnej karty SIM przez czas obowiązywania umowy (punkt 1.1. i 1.2.).

W związku z zawarciem powyższej umowy A. S. nabył również urządzenie o numerze (...) za cenę 1 229 złotych płatną w 19 ratach miesięcznych, z czego pierwsza rata w kwocie 149 złotych płatna była przy zawarciu umowy, zaś pozostałe 18 rat – po 60 złotych w terminach określonych w harmonogramie spłaty rat.

W treści umowy strony wskazały również, że na umowę składają się: Kontrakt główny, Regulamin oraz Cennik, zaś na Regulamin i Cennik składają się następujące dokumenty stanowiące załączniki do umowy: regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T – M., warunki oferty promocyjnej „Oferta z telefonem na raty na 24 miesiące w T – M.”, regulamin przesyłania faktury w formie elektronicznej oraz inne regulaminy dotyczące usług dodatkowych i cenniki.

A. S. oświadczył także w treści umowy, że przed zawarciem umowy doręczono mu Kontrakt główny, a w stosunku zaś do pozostałych wymienionych w punkcie 12 dokumentów zażądał, aby ich nie drukować i udostępnić mu je wyłącznie w formie elektronicznej oraz zaakceptował Kontrakt główny oraz pozostałe dokumenty wskazane w tym punkcie (punkt 16.1.2.).

Nadto, A. S. oświadczył, iż otrzymał i akceptuje postanowienia umowy sprzedaży na raty wraz z jej załącznikami: harmonogramem spłaty rat i fakturą.

Harmonogram spłaty rat o numerze (...) przewidywał, iż cena urządzenia telekomunikacyjnego w kwocie 1 229 złotych zostanie spłacona w 19 ratach, z czego pierwsza rata w kwocie 149 złotych płatna będzie w dniu 23 października 2013 roku, zaś pozostałe 18 rat – w kwocie po 60 złotych, w terminach określonych w harmonogramie, na wskazany tam rachunek bankowy przeznaczony również do regulowania przez abonenta płatności za usługi telekomunikacyjne.

Zgodnie z treścią warunków oferty promocyjnej „Oferta z telefonem na raty na 24 miesiące w T – M.” – w części dotyczącej sprzedaży na raty, zgodnie z punktem 6 tej części – harmonogram spłaty rat określa liczbę, terminy płatności poszczególnych rat oraz ich wysokości. Abonent jest zobowiązany do opłacenia wszystkich rat, zgodnie z harmonogramem, w wysokości i terminach w nim wskazanych. Pierwsza rata pobierana jest w punkcie sieci sprzedaży operatora (...), pozostałe raty abonent ma obowiązek wpłacić na rachunek bankowy operatora. W przypadku, jeżeli abonent opóźnia się z zapłatą poszczególnych rat w całości lub części, operator zastrzega sobie prawo do dochodzenia odsetek ustawowych. Operator może naliczyć odsetki od zaległej należności począwszy od dnia następującego po dniu, w którym upłynął termin płatności raty (punkt 9). W przypadku braku odmiennej dyspozycji abonenta, wpłaty dokonywane na rachunek bankowy operatora zaliczane będą na poczet długu najdawniej wymagalnego, a przede wszystkim na związane z tym długiem zaległe odsetki (punkt 11).

W przypadku zwłoki abonenta z zapłatą dwóch rat, w sytuacji gdy zaległość przewyższy 1/5 całkowitej ceny, po wyznaczeniu przez operatora abonentowi terminu na zapłacenie zaległości i zastrzeżeniu o skutkach braku wykonania zobowiązania w tym terminie, abonent zobowiązany będzie na żądanie operatora zapłacić nieuiszczoną część ceny urządzenia (punkt 10).

umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) – k. 49-52 akt, harmonogram spłaty rat – k. 53 akt, warunki oferty promocyjnej „Oferta z telefonem na raty na 24 miesiące w T – M.” – k. 54-56 akt, regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T – M. – k. 57-60 akt

A. S. jako swój adres korespondencyjny wskazał w umowie adres przy ulicy (...) w G., zaś jako adres korespondencji elektronicznej – A.S.@WP.PL.

A. S. złożył w treści umowy wnioski o dostarczanie wyłącznie pocztą elektroniczną na adres A.S.@WP.PL proponowanych przez operatora zmian warunków umowy, jak też informacji o zmianie nazwy, adresu lub siedziby operatora (pkt 14.2.).

Zgodnie z § 8 punkt 7 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T – M.” w przypadku zmiany adresu, adresu do korespondencji, numeru dokumentów potwierdzających tożsamość, a także w przypadku

zmiany nazwiska, abonent zobowiązany jest niezwłocznie powiadomić o tym operatora, a następnie w terminie 7 dni od dnia dokonania zmiany tych danych potwierdzić ten fakt w formie pisemnej, faksem albo w formie elektronicznej, przy wykorzystaniu interfejsu (formularza) udostępnionego w tym celu na stronie internetowej www.t-mobile.pl, zaś w przypadku niewykonania przez abonenta któregokolwiek z powyższych zobowiązań wszelką korespondencję kierowaną do abonenta na dotychczasowy adres uważa się za prawidłowo doręczoną ze wszystkimi konsekwencjami dla abonenta.

Zgodnie z zaś § 12 regulaminu, faktura i wykazy usług telekomunikacyjnych wysyłane są listem zwykłym na adres do korespondencji wskazany w umowie lub treść tych dokumentów udostępniana jest abonentowi w inny sposób, zaakceptowany przez abonenta (punkt 6), zaś w razie nieotrzymania faktury w terminie 14 dni od rozpoczęcia cyklu rozliczeniowego następującego po cyklu rozliczeniowym, którego faktura powinna dotyczyć, abonent powinien zawiadomić o tym niezwłocznie operatora, jednak nie później niż w terminie kolejnych 7 dni, przy czym powyższe stosuje się odpowiednio do przypadku, w którym treść faktury jest udostępniana abonentowi w inny zaakceptowany przez niego sposób (punkt 7).

umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...) – k. 49-52 akt, regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T – M. – k. 57-60 akt

W dniu 12 listopada 2014 roku A. S. tytułem spłaty rat harmonogramu numer (...) uiścił na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 600 złotych.

potwierdzenie wpłaty – k. 88 akt

W dniu 19 maja 2014 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządził wezwanie do zapłaty kwoty 960 złotych w terminie do dnia 09 czerwca 2014 roku, z uwagi na brak wpłat rat w kwocie łącznej 300 złotych, co przewyższa 1/5 część umówionej ceny sprzedaży urządzenia telekomunikacyjnego.

wezwanie do zapłaty numer (...)/ (...)/1. (...) wraz z zestawieniem nieopłaconych rat na dzień 19 maja 2014 roku i dowodem nadania – k. 62-64 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy Sąd miał również na względzie zeznania świadka B. N. złożone na okoliczność podania przez pozwanego A. S. innego adresu do doręczeń i adresu e-mail oraz korespondencji prowadzonej podczas nieobecności pozwanego, w tym na adres e-mail, jednakże zeznania te Sąd uznał za nieprzydatne do ustalenia tych okoliczności, gdyż wiedzę dotyczącą ewentualnej zmiany adresu do korespondencji świadek posiadała wyłącznie z relacji pozwanego.

Powód domagając się zasądzenia od pozwanego A. S. ostatecznie kwoty 446,41 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 13 lutego 2015 roku do dnia zapłaty (a także kosztów procesu) swoje roszczenie opierał na zawartej z pozwanym w dniu 23 października 2013 roku w ramach oferty powoda umożliwiającej nabycie urządzenia telekomunikacyjnego w nierozzerwalnym związku z zawartą z pozwanym umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych numer (...), umowie sprzedaży na raty urządzenia telekomunikacyjnego, na podstawie której to umowy urządzenie to zostało przekazane pozwanemu, przeszła na niego jego własność, w zamian za co pozwany A. S. zobowiązał się do zapłaty ceny tego urządzenia w miesięcznych ratach w terminach i wysokościach określonych w harmonogramie spłaty rat.

Umowa sprzedaży na raty swoją normatywną podstawę znajduje w treści art. 583 k.c., zgodnie z którym sprzedaż na raty jest dokonywana w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedaż rzeczy ruchomej osobie fizycznej za cenę płatną w określonych ratach, jeżeli według umowy rzecz ma być kupującemu wydana przed całkowitym zapłaceniem ceny. Stosownie zaś do treści art. 586 § 2 k.p.c. sprzedawca może odstąpić od umowy z powodu niezapłacenia ceny tylko wtedy, gdy kupujący jest w zwłoce z zapłatą co najmniej dwóch rat, a łączna suma zaległych rat przewyższa jedną piątą część umówionej ceny. W wypadku takim sprzedawca powinien wyznaczyć kupującemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości, z zastrzeżeniem, że w razie bezskutecznego upływu terminu będzie uprawniony do odstąpienia od umowy, zaś nieuiszczona cena staje się natychmiast wymagalna (§ 1).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, że strony łączyła przedmiotowa umowa. Pozwany początkowo nie kwestionował faktu powstania po jego stronie zadłużenia, jednakże zarzucał, że do powstania zaległości doszło na skutek doręczania przez powoda faktur na niewłaściwy adres pozwanego, albowiem pozwany następnego dnia po zawarciu umowy wskazał powodowi nowy adres do korespondencji, a nadto wskazał swój prawidłowy adres e-mail, na który również nie doręczono mu żadnej korespondencji dotyczącej zadłużenia. Następnie, w piśmie procesowym wniesionym na formularzu „odpowiedź na pozew” (z datą prezentaty: 2015-10-22) pozwany A. S. oświadczył, iż w dniu 12 listopada 2014 roku nastąpiła całkowita spłata rat za aparat telefoniczny, wobec czego roszczenie powoda należy uznać za bezpodstawne i nienależne.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego w pierwszej kolejności wskazać należy, że pozwany nie wykazał w żaden wiarygodny sposób, że wskazał powodowi inny adres do doręczeń dokumentów księgowych aniżeli adres wskazany w umowie, do czego był zobowiązany zgodnie z treścią § 8 punkt 7 „Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz abonentów T – M.”. Pozwany nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego wskazywane przez niego okoliczności poinformowania powoda o nowym adresie korespondencyjnym w czasie wizyty w biurze obsługi klienta już następnego dnia po zawarciu umowy. Pozwany nie przedstawił w szczególności potwierdzenia dokonanej zmiany adresu, o którym mowa w zapisie regulaminu, zaś zawnioskowana na powyższe okoliczności świadek B. N. nie posiadała bezpośredniej wiedzy w tym zakresie, gdyż nie była obecna przy dokonywaniu przez pozwanego zmiany adresu i wiedzę na ten temat posiadała wyłącznie z jego relacji. Zaznaczyć przy tym należy, że zgodnie z treścią art 6 k.c. to na pozwanym spoczywał ciężar wykazania powyższych okoliczności, gdyż to pozwany wywodził z nich skutki prawne. Pozwany jednakże obowiązkowi temu nie sprostał, zaś powód stanowczo zakwestionował fakt dokonania przez pozwanego zmiany adresu do korespondencji. W związku z tym powód był w pełni uprawniony do kierowania wszelkiej korespondencji dotyczącej umowy z dnia 23 października 2013 roku na adres pozwanego wskazany w treści umowy, z tym, że w ocenie Sądu powód, mimo zobowiązania go przez Sąd do przedłożenia oryginału dowodu odbioru przesyłki zawierającej pismo z dnia 19 maja 2014 roku, nie wykazał, ażeby korespondencja zawierająca ten dokument została przez pozwanego odebrana.

Niezasadny w ocenie Sądu był również zarzut pozwanego dotyczący braku wiedzy o powstałym zadłużeniu z tytułu rat za urządzenie telekomunikacyjne. Nie było bowiem wątpliwości, iż integralną częścią umowy sprzedaży telefonu na raty był harmonogram wpłat określający terminy i wysokość rat, a zatem pozwany A. S. zobowiązany był do ich uiszczenia bez odrębnego wezwania, a zatem zarzut pozwanego, że podstawą dokonania zapłaty było wystawienie i dostarczenie pozwanemu faktury uznać należy za chybiony. W ocenie Sądu wysokość rat oraz termin ich zapłaty wynikały bezpośrednio z umowy, a zatem ich płatność powinna być dokonywana na rzecz powoda we wskazanych wysokościach i terminach, nawet w sytuacji, gdyby pozwany nie otrzymywał faktur za świadczone przez powoda usługi telekomunikacyjne, na których to fakturach również wskazywano ratę do zapłaty.

Na marginesie wskazać należy, iż jak wynika z treści łączącej strony umowy oraz dokumentów stanowiących jej integralną część w postaci Warunków oferty promocyjnej „Oferta z telefonem na raty na 24 miesiące w T – M.” i regulaminu pozwany w ramach usług świadczonych przez powoda korzystał również z usługi dodatkowej F@ (...) (NA (...)), która wyłączała wystawianie przez powoda papierowej wersji faktur (punkt 2.2. i 12.2. umowy i punkt 1.4.3. warunków oferty promocyjnej). Wystawiane przez powoda faktury były więc udostępniane pozwanemu w wersji elektronicznej, a zatem pozwany mógł w każdej chwili zapoznać się z ich treścią za pośrednictwem odpowiedniej strony

internetowej. Ponadto jak wynika z treści umowy pozwany nie składał powodowi dyspozycji (wniosku) w przedmiocie przesyłania faktur, czy informacji o zaległościach w ich regulowaniu na adres e-mail pozwanego lub na jego numer telefonu za pomocą wiadomości sms. Dyspozycję taką pozwany złożył wyłącznie w zakresie dostarczania na adres e-mail proponowanych przez powoda zmian warunków umowy oraz informacji o zmianie nazwy, adresu lub siedziby powoda (punkt 14.2. umowy).

Uwzględniając powyższe rozważania uznać należało, iż pozwany A. S. powinien był uiszczać na rzecz powoda raty za telefon (w wysokościach i terminach wskazanych w umowie i harmonogramie spłaty rat) jako należności wynikające wprost z treści zawartej umowy, a ewentualny brak faktur nie stanowi usprawiedliwienia dla powstania zaległości w ich spłacie.

Wobec powyższego, zgodnie z treścią art. 586 k.c., jak również z punktem 10 części „sprzedaż na raty” warunków oferty promocyjnej „Oferta z telefonem na raty na 24 miesiące w T – M.” powód miał podstawy do odstąpienia od umowy i domagania się zapłaty pozostałej części ceny za urządzenie telekomunikacyjne wraz z odsetkami, w sytuacji zwłoki pozwanego z zapłatą dwóch rat, o ile zaległość przewyższyła 1/5 całkowitej ceny.

Z uwagi na to, że pozwany A. S., poza ratą uiszczoną przy zawieraniu umowy w kwocie 149 złotych, nie uiszczył raty w kwocie 60 złotych z terminem płatności do dnia 11 listopada 2013 roku, raty w kwocie 60 złotych z terminem płatności do dnia 12 grudnia 2013 roku, raty w kwocie 60 złotych z terminem płatności do dnia 11 stycznia 2014 roku, raty w kwocie 60 złotych z terminem płatności do dnia 11 lutego 2014 roku, raty w kwocie 60 złotych z terminem płatności do dnia 14 marca 2014 roku, raty w kwocie 60 złotych z terminem płatności do dnia 11 kwietnia 2014 roku i raty w kwocie 60 złotych z terminem płatności do dnia 12 maja 2014 roku, spełniając tym samym w maju 2014 roku obie przesłanki – zaległości w płatności co najmniej dwóch rat oraz zaległości przekraczającej 1/5 część ceny sprzedaży telefonu ($1\ 229\ \text{zł} \times 1/5 = 245,80\ \text{zł}$), przeto powód uprawniony był do domagania się zapłaty całości nieuiszczonej części ceny urządzenia. Żądanie takie zostało przez powoda wprawdzie wystosowane do pozwanego pismem z datą w nagłówku „dnia 19 maja 2014 roku”, jednakże z uwagi na to, że powód, mimo zobowiązania Sądu, nie przedłożył dowodu doręczenia pozwanemu przedmiotowego wezwania (pozwany okoliczność tę kwestionował), uznać należało, że dopiero z chwilą doręczenia pozwanemu odpisu pozwu wraz z odpisami załączników, w tym przedmiotowym pismem, tj. z dniem 10 czerwca 2015 roku, wezwanie do zapłaty pozostałej części ceny za aparat telefoniczny zostało skutecznie doręczone pozwanemu A. S..

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 29 grudnia 2015 roku” (data prezentaty: 2016-01-07) powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. cofnął pozew o kwotę 419,39 złotych domagając się ostatecznie zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. S. kwoty 446,41 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 13 lutego 2015 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu (k. 109 akt). Pozwany A. S. na powyższe cofnięcie pozwu (nie połączone ze zrzeczeniem się roszczenia) wyraził zgodę w piśmie procesowym z datą w nagłówku „dnia 25 stycznia 2016 roku” (data prezentaty: 2016-01-29).

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Zgodnie zaś z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Jak już Sąd wskazał we wcześniejszym fragmencie uzasadnienia w niniejszej sprawie powód cofnął wprawdzie częściowo pozew bez zrzeczenia się roszczenia, jednakże uzyskał zgodę pozwanego A. S., a zatem uznając, że czynność powoda jest zgodna z prawem, Sąd na podstawie art. 355 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 i 4 k.p.c. postanowił jak w punkcie II wyroku umarzając postępowanie w zakresie wyznaczonym oświadczeniem powoda o cofnięciu pozwu.

Pismem procesowym wniesionym na formularzu „odpowieź na pozew” (z datą prezentaty: 2015-10-22) pozwany A. S. oświadczył, iż w dniu 12 listopada 2014 roku nastąpiła całkowita spłata rat za aparat telefoniczny, jednakże nie przedłożył on żadnych dowodów dokonania innych – poza wpłatą kwoty 600 złotych – wpłat na poczet rat za

przedmiotowy telefon, stąd też jego zarzut, iż dokonał całkowitej zapłaty za nabyte urządzenie telekomunikacyjne nie może być uznany za skuteczny.

Zarządzeniem z dnia 04 grudnia 2015 roku wydanym na rozprawie powód został zobowiązany do wskazania, w jaki sposób rozliczona została wpłata pozwanego uiszczona tytułem spłat rat określonych w harmonogramie spłaty rat o numerze (...), w terminie 21 dni, pod rygorem zaliczenia tej wpłaty na należność główną. W odpowiedzi na zobowiązanie, powód wskazał (k. 109 akt), iż wpłacona kwota została zaliczona częściowo (w kwocie 180,61 złotych) na poczet zadłużenia pozwanego przed wniesieniem pozwu, zaś pozostała część (w kwocie 419,39 złotych) została zaliczona na poczet zadłużenia związanego z usługami telekomunikacyjnymi. Powyższe wyjaśnienia, w ocenie Sądu, nie czynią zadość wykazaniu, w jaki sposób wpłata w kwocie 600 złotych została rozliczona – powód nie wyjaśnił bowiem, z jakiego tytułu wynikało i w jaki sposób wyliczone zostało zadłużenie pozwanego w kwocie 180,61 złotych, nadto zaważyć należy, iż pozwany wyraźnie wskazał, iż kwota ta stanowi zapłatę rat określonych w harmonogramie o numerze (...), a zatem zaliczenie choćby częściowe tej kwoty na poczet zadłużenia związanego z usługami telekomunikacyjnymi było nieuprawnione w świetle art. 451 k.c.

Ponadto, zarządzeniem z dnia 16 lutego 2016 roku wydanym na rozprawie powód został również zobowiązany do wskazania, co składa się na dochodzoną niniejszym postępowaniem kwotę 446,41 złotych (rodzaj należności, odsetki, za jaki okres i od jakiej kwoty), jednakże mimo upływu wyznaczonego terminu zobowiązania nie wykonał.

W tej sytuacji Sąd za zasadne uznał zaliczenie wpłaty pozwanego w kwocie 600 złotych z dnia 12 listopada 2014 roku na należność odsetkową wskazaną w piśmie z datą w nagłówku „dnia 19 maja 2014 roku” w kwocie 7,52 złotych oraz w pozostałej części tj. w kwocie 592,48 złotych, na należność główną. Wobec powyższych wyliczeń, pozwany A. S. zobowiązany był bezsprzecznie do zapłaty pozostałej części ceny telefonu tj. kwoty 367,52 złotych (od wskazanej w piśmie z datą w nagłówku „dnia 19 maja 2014 roku” kwoty 960 złotych jako sumy nieuiszczonych rat odjęto kwotę 592,48 złotych z wpłaty pozwanego z dnia 12 listopada 2014 roku) i taką też kwotę Sąd jako należną powodowi pozostałą część ceny za telefon wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 10 czerwca 2015 roku (jako daty doręczenia pozwanemu pisma wzywającego go do zapłaty pozostałej ceny za telefon) do dnia zapłaty, na podstawie art. 583 k.c. w zw. z art. 481 k.c., zasądził od pozwanego na rzecz powoda (punkt I wyroku), w pozostałym zaś zakresie powództwo oddalił jako nieudowodnione co do wysokości (punkt III wyroku).

O kosztach procesu w punkcie IV wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu i na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 17,05 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Powód wygrał niniejsze postępowanie w 42,44%, zaś poniesione przez niego koszty wynosiły 227 złotych (z czego 42,44% stanowi kwotę 96,34 złotych należną mu od pozwanego). Pozwany natomiast wygrał niniejsze postępowanie w 57,56%, zaś poniesione przez niego koszty wynosiły 197 złotych (z czego 57,56% stanowi kwotę 113,39 złotych należną mu od powoda). Dokonując zatem stosunkowego rozdzielenia powyższych kosztów pomiędzy stronami, Sąd przyjął, iż pozwanemu od powoda należy się ostatecznie kwota 17,05 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.